

polliceri:) sed quæ in experientiam præstantissimorum uenere Medicorū, quæcumq; uim habent insignem, inde de metallis. Ab ipso igitur nunc Abrotano nobis sumus initium, inde ex ordine literarum cæteras ita stirpes prosequemur.

Arabes knisw. voras s.º
keism lemystr.

Egyptorum

vorar s.º

keism lemystr.

s.º

tus. Stratum Abrotanum arcet serpentes.
Potum cum uino iuuat morsos, subcurrunt
oculorum inflammationibus cum cydos-
nio cocto, aut cū pane facto cataplasmate.

Abrotanum ustum, calidum & siccum
potestatem maiorem habet, quam colos-
cyniha, sicca uita, & quā anethi radix, illa
nācē hulcerib⁹ humidis, simulq; sine infla-
matione factis congruit, ob hoc perhibe-
tur maxime cōuenire pudibundis. Com-
busti autē Abrotani cinis, hulceribus im-
positus, ea abrodit. Ob hoc alopetijs con-
gruit cū oleo cicino, aut raphaelino, aut
cucurbitino, aut iuncino, aut uetusto ma-
defactus.

^{ob raphanitam dñs} Agnus siue Lygus, ut Romani salix ma- ^{αγνος arbustu est simila-}
rina stirps est arbustea, huius folia et flores ^{σάρινος folia h̄n̄s}
& semina, calidæ & aridæ potentiae in terra vel in campis quoq;
tio ordine, atq; distantia, satis rararum par ^{longas n̄m̄s l̄ngas qd̄ dif-}
tium, urinam cit & menses fœminarum, ^{Dios. lib. I finitme fia}
aluum sifit, hydropicis & lienibus utilis. ^{maiora gr̄s molhora habet}
Bibitur seminis drachma in uino, uel ^{eximis spes sup dñs altera p-}
sca, estq; eius fructus manducabilis, calefa- ^{flori purpureo. altera p-alb-}
cit manifesto, simulq; dolorem creat capi- ^{semel l̄ns n̄star pp̄s. pli-}
tis. Exiguum corpori præbet nutrimentū ^{ut uix est qd̄ nō multi-}
idq; exiccans, & calefaciens, & inflans, ideo ^{a saline distans foliogassum}
uenerem exoluit, & perinde non mansus ^{m̄si qd̄ odore gram⁹ est.}
modo, et potus ad castitatem obtinendam

B ij

prodest, sed etiam substratum iecinori, & spleni. Obduratis & opilatis s̄emen agni magis congruit, quam ruta. Capiti sumū adfert, dolores capit̄is cataplasmate soluit, durities testiculorum cum butyro & folijs uitis mollit. Agnos autem adpellatus, quā in sacris Cereris mulieres castę sibi subster nerent. Lycus uero ob surculi firmitudinem. Vitex latine etiam dicitur.

၁၅၂

Agrostis Agrostis, quæ latine gramen adpellat,
Agrostis vngas myt Drosorides. Habet nodos & sparsas supradix, mediocriter frigida, & arida est, &
terram. sup q̄s folia arcta, ob hoc cruentorum hulcerū glutinatrix.
lata durans sup sunt radī. minoris, radix est illi nudo. sa & dulcis, quæ bonis & alia cīalia p̄fuit. Ipsa uero herba pro emplastro habita, res
frigerat non uexementer. Inter humiditatem & ariditatem posita. In radice abrofio
pauca, partiumq; tenuitas est, ut calculos
atterat, si quis coctam epotarit. Huius sacer
men ubiq; inuentum imbecille, præterq;
in parnalo, id certe urinam cit, & uentris
arefacit profluua, stomachiq; humorem
nimium. Vis omnino ipsius est arefacien
di, tenuiumq; partium, & sub acris.

藏文

πρώτον Anchusæ quatuor sunt, neuticē eiūide
pli. h 27. cap. 12 p 1 pmprnd omnes potentiae, nam quæ onclia nunc
Dnothia loma soha habet patur, acerbam, simulq; subamaram radi
fere ad nos digitos i Fra 1a cem habet, ut satis ea densecere possint
rethia tria ad stimulnd corpora, & mediocriter attenuari, & abs
anchuse mnsa, sine raule stergi, abluic̄ biliosi salsoſic̄ humores, &
sio sue sine flore.

*perinde arquatis, & splenicis, & nephritis
cōmode opitulatur, mediocriterq; res
frigerat.* Quamobrem ad emplastrum de
ducta cum farina, igni sacro amouendo
opitulatur, extrinsecusq; apposita arcet ex
terminatq; , ob hoc uitiliginibus & lepris
cum aceto medetur . Huius autem herbæ
folia, sunt radice imbecilliora, nō nihil ares
faciunt, & acerbescunt astringuntq;, unde
etiam cū uino pota medentur profluvio.

Lycapsos quoq; adpellata itidem cōgruit *Lyrapos longorib; q; la
tura est foliis grossorib; q;
raule longo rufis agnatis*
igni sacro , habetq; radicem acerbiorem,
quam onoclia, uerum onochili, & quæ al
cibiadius dicitur , potentia magis medica
est, multumq; congruit à uipera demorsis
emplastrum obducta , ac etiam deuorata.

Quarta anchusa exigua, & prope sine no
mine, proxima alcibiadio, at amarior &
magis medica , ob hoc ad latos perimens
dum lumbricos idonea, aceto intincta cū
hyssopo, & cardamo pota.

Agaricum uim habet calefaciendi, & ἀγαρικόν
distrahendi secandiq; crassitudinem , per *plimjli 16. ra 9. Agaricus.
Galliarū maxime arboreis
glandifere. agaric ferut. Et
autē fungi rāndig odorato*
purgat autem intestina , & opilationes dis
mouet, & ob hoc regio morbo, quem etiā *annulatis effusas, infimis ar
borib; magis rāndig rēlures
Syrnū hor sit q; m hīm
is decipit. Arabus garundi*
uocamus arquatum , tum & uoce græca
ictericum, medetur. Icinoris subcurrit do
loribus, necnō comitali morbo , rhigores
B ijjūp a nobis ih̄p nūtūg dīgūp.

Celsus in plures si multa laudat quia harum puris et sp
Anthonia uorat Bursgris. et recordans puris obsummis
dum. Ne tenui vero distinguuntur papillae viri. polythetho adiu
vus et gallutis quodvis tarsus primi spissi cuiuscumque virtutis sed
febrium, quae ex crassis & glutinosis fiunt
humoribus arcet, sedatque. Prodest etiam
eis, qui a feris ex frigiditate oblesi sunt, aut
demorsi, in leso appositum loco, estque omnis
no uis in eo purgandi.

Adiantum p̄h. & dicitur **T**OV **Φ** Adiantum a refacit, attenuat, et distrahit,
in non gallitum rapillis vel
nis eandē h̄ba. q̄ si apud
veteres reperio. Cid Galen⁹ race ac pulmone educēdo tenaces, & crass
diosi. At ut h̄ba folia
habere roridus sitia s̄p̄sa;
sumtare. Ramos habet q̄
subtilis meror v̄ng palmi.
longitudines. et m̄ longis v̄
prosis parvib⁹q̄ spl̄citat⁹
longitudo, v̄nxta quā nō
clementer arcendi pituitam.
Agerantum potentiae est distrahendi, &
longitudo, v̄nxta quā nō
clementer arcendi pituitam.
Aizoum. quod semperiuū dicimus.

Aizoum, quod semper uiuū dicimus,
utrumq; tam paruum quam magnum are
facit quidem aliquantulum, quod etiam
mediocriter acerbescit atq; astringit, refri-
gerat uero non mediocriter, est enim tertiae
distantiae, atq; ordinis refrigerantiū, & ob-
hoc aduersum ignem sacrum, & herpetas
atq; inflammations, quæ ex distillationis
bus sunt, conuenit.

Aegilops, quæ auena & quibusdam dis-
seccis ad sepius hanc similitudinem citur, distrahendi habet potentiam. Obdu-
ct. simplicib. qd sed insuratas ergo inflammationes, & ægilopas,
his per tenue rulamo habelli & alopecias sedat.

Aegiri flores, potentiae sunt calidæ, in
populi
primocæ sunt temperatorum ordine. Are-
denser.
Nisi inveni sit siccus.

Dioscorides m^q. sumelq d^h.
tenuium, rhesinac^p ipsius calidior, quā sit ^{et 161} deniq^s se meri-
florum uis, *populus* dicitur & nostris, eius ^{lāp nāqulāp m sūtīm d.}
folia cum aceto in pacta podagricos dolo **Populus**, ^{kazabi.}
res amouent. Fructus cum aceto potus,
iuuat comitiali morbo languentem.

Acacia terū quidem est arefacientium **ἄκακτις** *Dioscorides* m^q.
ordinis, sed refrigerantium secundi, cum ^{Arana ex fructu spinose fit}
abstera, At cum non abstera, nec abluta ^{arboris magno rapitur. h.}
primi, quæ similium partium nō est, quas ^{r fructu scilicet omnia p̄mis}
dam partes dispersas habet tenuium parti ^{Nos uero tali arana rarens}
um & calidas, quæ inter absterendum se ^{de fructu primelloz silvestribz}
cedunt, est autem stirps. ^{sunt exp̄so et deerto ad sp̄s.} *fructu* et iuuent m̄ca offrana.

Allium calefacit & arefacit in quarta di **σκόροδον**
stantia mansum citra inflatiouem, & sitim *Dios. lib.*
Crassos & glutinosos humores diducit, & **cap. 138.**
dissicit. Habet quiddam medicamentosum
et malī humoris, quod abiicit aqua coctū.
Usus eius frequens uitandus, præsertim
calidis.

Acalyphē, quæ etiam enide, aut alii scni **ἄκαλυφη**
tha uocatur, latine dici urticam quidā pu *Gat.* v̄rtu p̄ma ralifan-
tant, ut *Dioscorides*, cuius binæ species, & *ralefro* nō multa. &
eandē uim fere habent. Quæ asperior aga *desirat desirando. simone*
grestior^p, ea ualidior. Huius herbæ folia, *duranop et armata. Et scita*
& fructus satis magnæ sunt potentiae, ut *hōne multa et q̄ h̄c*
ualide calefiant. Medetur autem tubers
culis & parotidibus, exq^p thorace ac pul-
basis 3 al rāp 25. urtica radicē rotundā B. iiiij
stimulat voluntate. de p̄store v̄frōsu^p exp̄sūt frigma
rehēq^p monit.

bequefit. Quādo exoriat sunt urinæ & terat et mīst̄ melle et sūnit̄. ac
fōr̄t̄ mīst̄. Et oī rāni mīt̄ dīḡt̄ līnḡd̄. Et nūp̄ rāni mī ad mīt̄ ca et dōs̄
eḡd̄ a xx ḡm̄s v̄s̄ ad xxx.

mone deducit humorum crassitudines &
tenacitates. Habet quoq; uim inflandi, un-
de etiam salax esse perhibetur, præsertim
cum potatur. Eius semen ^{flahm} uenerem acuit
cum uino dulci potum, sunt qui cū melle.
Aluum autem mediocriter subducit, emit
tendo leniter ac titillando, non etiam pur-
gando. Cancrī potestatis, & cancrū & can-
crenām spectantia, & prorsus quæcunq;
opus fuerit a refacere citra ullam uellicatio-
nem apposite medicatur.

Nasif² in p² **ακάνθος**
rr̄hbg & Lepidosis loris ^{hīmūt̄}
mīgra folia habet valdi-
ans & pīgnia sīnt̄ cens̄
longa. vidi. **ακάνθιον**
Sīmon **ακάνθιον**
Phinīns h̄ 24. ra 12.

Acanthus, atq; melaphyllum, & pedes-
rota folia habet, quorum uis est mediocri-
ter distrahendi, radicis autem potentia est
arefaciendi clemēter, tenuiumq; partiū est.
Acanthium radices & folia habet par-
tium tenuium, estq; calidæ potentiae, ideo
uulsiſ medetur ac spasmis.

Nasif² mī **ακάνθα**
Diascorides in montib² **λευκάνθη**
aq; /, mīstrīb² loris &
vīdea folia habet ut
ramelkonta albasidam
q; nīra atbīdioraq; bī
binis duob² longa mī
mīne minoris digitī. p²
kīgī tānd. hīs mīwī
erhīmī marīnī il. erīnī
& ob longa florē habet
purpureū mīb² rapītīb². pīmī cītī gīoſī ſīl rotatīw.
Arabīnī dī bīdīorad. vīrat̄ mī millis erhīmī.

Acantha, seu spina alba, quam uocant
quidam leucacantham, radicem habet po-
tentiæ mediocriter arefaciendi, acerbamq;
uim, et obstringētem, ideo etiam cœliacos
& stomachicos iuuat, sanguinisq; ductus
sistit, & tumores impacta corripit, dentesq;
dolentes pacat, si concoctioue diluantur.
Ipsius semen tenuissimum est partium, & cas-
lidæ potestatis, quare etiam uulsiſ pota-
conuenit.

Tūpīa dīwīt̄ mīs̄ wīt̄
īgī obvīpīla il. florē
q; ab alībī trāt̄bī dīwīt̄
il. pīrīgī

Acantha Ægyptia, quam nonnulli ar: ἄκανθα ^{smthis est} rhabicam uocant, ex qua acacia compara ^{αγαθία} sup. ruorū tur, astringendi & arefaciendi uim habet, ^{Ab Ami e Siria dicitur} & perinde fluorem adiuuat muliebrem, et ^{surbaa.} ani hulcera inflata cōsolidat, uuæ prodest, & radix & fructus magis.

Acorum, quam herbam uenereum, aliij ὄχογος ^{Folia habet yri,} piper apum, aliij geliam, aliij glodiolum uo ^{smthia lata oblonga & exal-} cant, radicem habet tertij calefacientiū or ^{bida & m. surrata tenuari} dinis, atq; arefacientium, tenuium partium ^{flora angusti radices} est, urinam mouet, lieni obdurato succur ^{similes obtortas & no ratis} rit, succus ipsius abstergit, ac purgat crassa ^{gemmularas nodosas, massu} visnidas: odore vero aliquo ^{vires} Aconitum, aut pardalianches aggressi ^{suam simile} iridi assimilatur, putridæ est atq; læsoriæ ^{20 habet phormi & spissum} potestatis, ideo cauendum, ne esca potuue ^{20 & magis pavidus} sumatur. Ad putrefaciendum autē aliqua ^{Aconitum. platta ab Amida} quæ e corpore erumpunt, aut in ano com ^{2 strigulata. Clasit 14} modum est, atq; adhuc commodior radix ^{Dioscorides multo m. statu} Dicitur aut huius herbæ succus atrichum. ^{i magnis justis vede Sim}

Aconitum lycoctonum, eandem pro pemodum, quam iam dictum, habet uim, peculiare uero, ut lupos pimat, sicut quod diximus pardos, unde & nomē inuenere.

Acte, q magna & arborosa, quæc^h cha ^{άκτη} hastas habet rā ^{1. cbnig} mæacte nominata, arefaciendi ambæ uim ^{ris rotundas granis odo-} habent, mediocriterq; glutinādi, ac distra ^{ris. floris ei sunt albi} hēdi. Iuuat uero hydropicos decoctio radi ^{άκτη} sum 20 ²⁰ flos- cis epota. Sunt qui hanc sabucū putent, ut ^{huc bñtho morbo. 20} Dioscorides.

Alterw genq; q^r rhombus d². sed bñ ^{ut i modu botri cōposu} mor est hofas hastas h² bratas & modosas ^{10 sunt hñc} & foha m. menis nodos ^{smilia amygdalæ} sūt em nosa & oblonga.

B y ^{principio & i modu botri cōposu}

*Anredna vorat meha
Frutex i' most diafractus
mra hortos mafels sunt
ra' ms sine spinis . folia
hns. sunt dina flatoria
nasnt m maritinis lo
ris e mra hortos rg folia
elixia malandrat se.*

Alymum uel almyris arbustum, in Cilf
cia stirps plurima, qua illi uescitur, surcus
losq; mandūt, semē humanū & lac gignit,
gustu salsum aliquatenus est, et acerbū, nec
dubium, quin sit partium dissimilium, plu
rima eius essentia. Temperate calidum est
cū humiditate, in flandi uim aliquatenus
habens. Radicis succus cum melicrato po
tus, neruorum extensiones, fractiones, alii
dolores mitigat, laccq; citat.

*Sunt duo genū aloes. vnu
fragile . et aliud qd hinc tñ ordinis,
pamis . vnu optima
naturat qd fragilis
sph'ida Dioſ. lib. ; aliquantū gustu, & perinde astringit, & ue
pīgnis in cap. 14.
ndū / m' lapidi gratus
comittit humore .. Ann
na tria genū possunt sunt
e u' u' u' . et s' nrotriu
extollit e merito .*

Aloe medicinum est arefacientiū ter
tiū ordinis, calefacientium primi largioris,
aut secundi principia obtinens, acerbescit
aluum, inter ea medicamina, quæ dicuntur
stercus elefantia, estq; confirmans stomach
chum medicamen, si ullū aliud, hulceratq;
glutinat, quæ difficerter in cicatricem co-
eunt, imprimisq; , quæ ad anum tendunt,
ac pudenda, citra morsum ullum arefacis-
endo, oppugnatq; , atq; adeo expugnat ac
expungit inflammationes ipsorum aqua
dilutum, glutinatq; uulnera eodē modo.
conuenit oris ac narium, & oculorum in-
flammationibus, omninoq; ad propellen-
dum, simulq; distrahendū uim habet ido-
niam. Abstergat hulcerā citra dolorē ullū,

eurat humectos perpetuo oculos, præcis
pue puerorum, aquæ imposita palpebris
adhibita. Frequentior eius usus hæmorr
hoidas citat, quod malum amouetur, si in
absinthijs aqua lauetur, & cum aqua absin
thijs paucula deuoretur, per hyemem quis
dem; at per æstatem, cum aqua frigida.

Alyssum herbam heracleam dici uolunt
atq; sideritum, quæ passim propter uias na
scitur, florem habens purpureum, & paus
lo asperiora folia. Ita nimirum nuncupata
quod plurimum iuuet & cane morsos ras
bioso. Est sane potestatis mediocriter ares
facientis, ac distrahentis, habetq; quiddam
abstergens, quo uitiligines & phelæ pur
gantur. Sunt autem nihil aliud phelæ, nisi Phelæ
quædā aspritudo & duricies mali coloris.

Althæa q; & biscus dicitur, species agre
stis maluæ uim habet distrahendi, summi
tendi, mitigandi, concoquendi tubercula,
præter cætera radix, & semen & uitiligines absterget, semen calculos atterit.

Alsine, uel muris auricula, similē habet
ipsi alsinæ uim refrigerantem, & humectan
tem. Est siquidem essentiæ aquosæ, frigidæ,
& perinde citra acerbitatē refrigerat, ipsa
certe seruentibus accōmodatur inflamma
tionibus, mediocriq; igni sacro, in parietib
us aut tectis nasci solet.

Marenina. Galinga. Vertus eius p̄ma ralifant & deficit in 3° q̄ dñi. sida resoluta & su-
bliat. Rasis Marenina radia & subtilis c̄ oībg frigidus passionis q̄ in cerebro fuit p̄fici-

Phreni et uirū p̄mō. Diuersas **Amaracum**, ut quidam **Amaracus**, que
est medicina. et sunt agri & symphichus, calefacit non incommodo,
amaras appellamus qd Aegypti & Syria sansuī arefacit aut plurimum. Verū in caliditate
tertiū ponitur ordinis, in aresfactione secūdi

Dint phmg **Ambrosia** & Doforides herba ab
dū vorari anthrūsiō vni odore h̄ Ambrosia apposita emplastrū, uim ha-
bet astringendi & eiectandi.

Amius herba, quam ami uocant, cuius
semen in primis utile, calefaciendi, arefaci-
endis potentiæ, iuxta tertium ordinem,
estq̄ partium tenuiū, gustu subamara acu-
tacq̄, & urinam citandi ac distrahendi uim
habet. q̄ Stephani synonimis misericordia
& Amarantum est spica purpurea, uerius
quam flos aliquis. Potestatis est tenuantis
& secantis, menstrua agit cum uino pota.
comas, guttasq̄ sanguints parere credita
est, nō in uentre modo, sed etiam in uesica,
cū mulso pota, omnesq̄ prorsus pota are-
facit fluxus, uerum pernitiosa stomacho.

Amorge secūdi est ordinis largi calefa-
cientium, & arefacientium, ita nanc̄ & ari-
dorum temperamento, corporum curat
hulcera, que uero in alijs omnibus exacuit

Ampeloprasum, porraceis est folijs, na-
sciturq̄ in uinetis, uimq̄ habet inter porrū
& allium, sed magis laedit stomachū, quā
domesticum agreste, crassos humores ac
glutinosos magis secat, detegitq̄ concreta,

Plinii **Amarula**
et rais **περσιανον.**
Multi Aranilla vorab.

Amarula
Amarula fex olei

*que
de,
ate
di
a*
**Hinc urinas & menstrua s̄æpe mouet, cum
& frigido & crasso cohibentur humore.**

Ampelos alba, quam bryoniam quoq; & psilothrū uocant. Latinorum alij uis tem albam, alij cucurbitam agrestem dixerunt. Huius primi surculi ex omnium fere cōsuetudine uerno tempore mandūtur, quā si stomachorum edulium ob astrictionem Sub amaram uero & acutam clæmēter habent acerbitatem, & perinde etiam cit urinam. Radix eius abstergendi & arefaciendi, & attenuandi uim habet, et mediocriter calefaciendi. Ideo lienes obduratos pota mollit, necnon etiam extrinsecus adposita cū sicubus, scabies & lepras curat. Nigra uero eodē propemodū pacto habet, quo hæc, quā diximus, nisi quod imbecillior.

*mari la
mam
foli.*
Amygdala, quæ quidem amara manis festo tenuantis sunt potestatis, ut etiā ephe lēn purgent, necnon ex thorace & pulmo, ne respuentibus glutinosos atq; crassos humores satis cōfert. Cæterum aperit & purgat iecur tale amygdalum, necnō splenem & colum intestinum, & renes. Laterumq; dolorē mitigat, totacq; ipsa arbor uim habet consimilem. Proinde eius radices cōstæ pro emplastro habitæ, ephelen purgat. Dulcia uero amygdala, amaris sunt imbecilliora.

Optimum est ammonium q[uod] est strudissimum & reses dolore radidus & q[uod] p[ro]p[ter]a
ut thus q[uod] si frangatur spissus & splendidus appetet odore subtili[r]e raptio
q[ui]ntus amomus mortas

Ammonia
kōv.

Ammoniacū succus, seu gumī est molli-
endi habens potestatem largam, & per in-
de circa articulos resolut meatus, curatq[ue]
lienes obduratos, & strumas distrahit.

Sem[m]e minime amomum
P[er] q[uod] aborrebit
desertus. Imp[er] Dios. li. 1.
lexist armo cap. 14.
mp[er]. Medīo
ponit.

Anagallis

Anagallis quā multa falso
ryronū dñm. spes similitudine
una q[uod] florē tamē p[er]
fert q[uod] et fera est & m. Sera
relestit coloris. Alia q[uod] flore
darbli colorē habet, profert
q[uod] et mascula. Ero gāxviii
Apnd. Siponius rubet.

Amomum potestate acoro assimilatur
nisi quod acoro aridius, concoquibilius
autem ferme est amomum.

Anagallis utraq[ue], cæruleum florem ha-
bens una, altera uero puniceū, abstergendi
uim satis habet, quiddam subcalidum ha-
bentes, & trahens. Itaq[ue] euellit stirpes, quæ
corpori inhæserunt. Succus ipsarum e na-
ribus purgat caput, ea de cauſa in uniuer-
sum uim arefaciendi habent.

Andrachne, quā nos portulacam dicitis
Arabes barbula hæta votat

mus, in potestate refrigerandi tertij est ordi-
nis, ac distantiae, humectandi autem secun-

Dios. li. 2. di. Paululū austeri habet, ideo fluxus amo-

ca. iii.

Constatn[us]. q[uod] p[ro]p[ter]a p[er]frig[atione]m
q[uod] dñi. q[uod] imba in p[er]t[urb]atione
natura adiuncta. f[or]m[ula] & r[ati]o
plant, Lemb[us] profut. R. anti-
p[re]p[ar]at. f[or]m[ula] f[or]m[ula] qui
mis de p[er]sona p[er]sp[ec]t. d[omi]ni
tunc. it malib[us] in flux
u[er]o sagittis. De furo cito
ratplasina dolor rapido
et apoplexia. & malorum mihi
gat. frig[ida] n[on] p[er]mitta. + tentia febris hecticis, mixto etiam oleo
cura & opio rodat.

Rasis f[or]malis 18. p[er]t[urb]atione
frigida & p[er]f[us]io p[er]f[us]io et adustio
exh[au]stus vetus priu[er]it at deinde aufer n[on]q[ui] latet et reb[us] inboz sup[er]fluitate
lympha. et his q[uod] ex reb[us] rubra fluxus patitur. ut his rodat. sema q[uod] m[od]estus.

febrem exæstuantibus, & æstus prorsusex-
tinguit, ut insurgere amplius non sinat. Id
nos ex ipsa profitemur experientia, sicut et
cichorij decoctionis aqua pota iejuno sto-
macho, ut inde dormiatur, illico leuat se
bris. Fluorem sistit sanguinem, succusq;
eius uim habet consimilem, ut non solum
extrinsecus adpositus, uerum etiam potus
refrigeret. Hæc nimirum herba conuenit
uniuersæ manducationi, quod subacerbe
scat, eduliumq; apiuū iorminibus, & fluxui
muliebri, & sanguinis ejectionibus, ad q
efficacior, quam ipsa herba, est succus.

Anemone dicta, quod flos nunquam se
aperiret, nisi uento flante. Intra florem ca-
put habet papaueris, cum sint duæ species,
utræq; sunt acutæ, & abstergendæ sunt po-
testatis, inde radix discissa, pituitam prouo-
cant, & succus nares purgant, & in oculis
cicatrices attenuant, & putredines hulcerū
purgant ambæ anemonæ, lepras arcent,
appositæ menstrua prouocant, lacq; eliciunt
cum uino potæ, laterum dolores incipien-
tes abstergent.

Anethum calefacit tantum, ut secundi
sit ordinis absoluti, aut primi largi. A refa-
cientium autem secundi ordinis incipiens
ris, uel primi finiti. Decoctionum autem ex oleo

Anemone
Pli. lib. 21. Sonat papaver
cap. 23. *Anemone*
Flo snuffi *Anemone*
se aperit, *Anemone*
nisi uento *Anemone*
spirante *Anemone*
Anemone
Anemone

distrahendi, & dolores amouendi, somnū
excitandi uim habet, crudaq; concoquit,
tumoresc; sedat. In tertio autē ordine est
inter calefacentia, & arefaciētia, & ob hoc
contractis concretisq; hulceribus imposis-
tum prodest, præsertim in pudibundis, &
quæ exhulcerata, cicatricosaq; in genitali-
bus & uesicæ loco. Humidius autē & mi-
nus calidum uiride, quod adhuc in succo,
& perinde purgat magis, quām aridū, ma-
gisq; somnū excitat, distrahendiq; uim mis-
norem habet.

Chamomilla.

*Nascent in loris & vnde mīs
asperis & mixta vias colligitur
T. VIII*

Anthemis, ut alij antīmis, uel chamæme-
lum, calefacit & arefacit in primo ordine,
tenuiumq; partium est, & perinde uim dis-
trahendi, & rarefaciendi, & deprimendi
summittendiq; habet. Si igitur uiridis fu-
erit, expedit ex oleo coquere, in q; flos sub
sole detentus. Sin arida, pauco aspergatur
aceto, inde cocta cū oleo efficitur cōmoda,
ubi necdū materia perfecte pacata est, quæ
ad caput euoluebatur, distrahit nanc;, que
in capite, aliamq; non attrahit, quod nullū
aliud facit medicamen. Necepsō autem
Ægyptius, iubet florem purum ipsius cha-
mæmeli pubescentem colligere, terereq;
in mortario, beneq; subigi in fidelia, confi-
ciq; pastillos mediocres, & in umbra ares-
cri &

sieri & reponi, cum eorum usus aduenerit
pastillum sumi unum, immittiq; in oleum
primariū, quantū satis sit, quod expressum
primo fuerit, inde inungi corpus & capite
ad imos pedes totum febricantium, inde
tegi c̄grum, & soueri, tum ait excitari sudo
rem salubrem, ac febre liberari, foreq; ob
hoc idoneum peregrinantibus remediuū,
quia facile quiuis secum habere potest, &
absq; impendio sibi cauere, idq; experien-
tia plurium. Alij quoq; eruum esse attestan-
tur, maximeq; congruere meatibus aperi-
endis. Iubet quoq; is pastillos in aqua ca-
lida dilutos potare febri correptos drach-
mæ quantitate.

Anisum, cuius semen præcipuam has ^{ανισού}
bet utilitatem, acutum & subamarum est, Pli. li. 20.
ut proxime accedat caliditate ad ea, quæ cap. 17.
urunt. Est nanc; ad calefaciendum ac exie-
candum tertij ordinis, & perinde urinam
cit, uimq; habet distrahendi, uentososq; hu-
mores in aluo sifit.

Apium, id est, pirus domestica, huius fos ^{απιος} Apium sine rami-
lia & ramuli austeri. Fructus autem nonni-
hil aquosæ dulcedinis, ex quibus manifes-
stum temperamentum, quod sane inequa-
le suis partibus, ob hoc mansa quidem co-
ferunt stomacho, & sitim sedant. Imposita
balanos. sine rafang agrestis
hasas habet quinq; vel m̄s
vissosas & teneras & ruffas
folia sub ei rute similia lo-
vridia & pua, fructu fructu
med parvū, s; radix est af-
fodillo similis / obrotunda flos
lily alba.

uero arefaciunt, & mediocriter refrigerant,
ait Aetius se eis uulnera glutinasse.

z phmg οὐλνέαν
li 27 ra 5 Dios. li. 3.
cap. 196.

Aparine, ut alijs philanthropon, ut alijs
omphacorpon, nascitur in hortis passim
asperitate uestium tenaci, ramosa hirsuta,
uulgus lapā uocat, mediocriter absterget,
& arefacit. Habet autem aliquid partium
tenuium.

Αχράς
In simone intatio. uulas fork.
roump̄ exponit pirastru
di pīm̄ sīmān̄

Achras pirū agreste, acerbescit & astrinx
git & arefacit, ob hoc uulnera glutinat ma
iora, & appositum fluxus arcet.

z phmg ξεγισολο
li 25 ra χία
8 ultime
ubi q̄ gna
ponit. Dios. li. 3.
cap. 5.

Aristolochia, seu aristolochia, huius ras
dix p̄sentanea suggerit remedia, estq; ama
rulenta, & subacuta. Longe autem magis
tenuium partiū est, quæ rotunda in omni
busq; efficacior, & perinde in quibus crass
sum, succum multum conuenit attenuare,
rotunda opus est, ob hoc opilationem &
crassitudinem, uel spiritus incoeti dolorē
curat, putredinibusq; medetur, & tabida
purgat hulcera, dentesq;, & cicatrices in
oculis illustrat. Opitulatur asthmaticis, gra
uemq; trahentibus anhelitum, & uacillan
tibus morbo comitiali, & podagricis, po
ta cum aqua, & fracturis & luxatis mem
bris, si quod aliud medicamen, idoneū est.
At alijs duabus clematitis quidem bene
olentior, ut myrrhopolæ in ungentis ea

utantur ad medelas. Imbecillior longa, minus siquidem partium tenuum est, at vim abstergēdi calefaciēdīc̄ habet, ideo carnē hulceribus superinducit, utiliorc̄ existit.

Aracus bina, aracorum seimen est propemodū ut lathyrorum ^{nuxinulaz} potestate & usu, uerum asperius, ideo difficilius cōcoquuntur araces, quām lathyri.

Arnoglossum, alij agni linguam, uersus ^{λεγιωνας} dicitur, uerbo reddentes, alij plantaginē uos cant, refrigerat & arefacit in secundo ordine. Habet autem austeri aliquid, ideo ad cap. 113. uersum hulcera ^{onu} cacohete, & fluxus & pus Averrhoes h̄. fr̄d̄ & fma tredines cōgruit, prodestc̄ in torminibus, ^{m̄ fato gradm. Radix eius min} sistitc̄ sanguinis eruptiones, et si quid sit in ^{fr̄d̄ pln̄s fata. et p̄fata} flammatū refrigerat, sinusq; glutinat, estc̄ ^{dura glutinans. q; r̄p̄fata & extra} aliorum hulcerum notorum, simulq; uete ^{aga & tauri & signif. hor} ipsuditas quod h̄ p̄ sup̄nūrum medicamen. Arefacit autem citra ue ^{Srd̄ ip̄fīs op̄anois fma. q;} licationem, particeps est acerbatis, necdū ^{fīrat & rep̄fīt, & v̄z r̄hāma} stuporem adduentis, & tam fructus, quā ^{la apod. & mās p̄nfridae &} ipsius radix potestatis est propemodū eius ^{m̄rat fīstulas. Tertie p̄petatis} dem, nisi quod aridioris & minus frigidæ, ^{fr̄d̄ r̄vhera vñhera i testmoi} At fructus tenuissimarum partium est, rā ^{hoes q; pronemur ex dissēta} dices autem partium crassiorum, folia porro ^{er radix eius r̄hā dolore do} ipsius herbæ arefaciēntia tenuiorū par ^{tiū vñ. et ap̄t ep̄lanas ep̄panis} tium, & potestatis minus frigidæ. Hęc oia ^{z uñd & hor. & q; ois plante} cum radicibus doloribus dentium meden ^{radix calidior & fīnis foliū} tur, attrita & cocta & diluta iecinori & res ^{met illa s̄p̄ p̄nara ralore} Rasū ^{plātago frigida & r̄gnua} C, ij ^{p̄ vidēm q; ab̄sp̄q; ot} ^{sh̄no apostrophab; r̄ludis & adūstris i ḡmō q; mox} modis ^{fuerit q; fēm̄s drenib; r̄fert i testmoi}

nibus opilatis, sed tamē magis fructus.

Hæc aliq. ^{ασθέα}
iam vora
^{z draconem}
minor ^{μίνιν} Diof. li. 2.
ca. 154.

Dracōtiū

Αρτεμισία
Diof. lib. 3
ca. 119.

Mulichā ^{ασθέα}
nasduha ^{μίνιν} Pli. lib. 21.
cap. 6.
Alm. 157 asarū.

Ασθέλαι
θορ. Diof. li. 1.
ca. 119.

Aron, quam serpentariam ^{μίνιν} quidam uocant, cuius radix primi ordinis est calefacientium, estq; potestatis abstergendi, uerū non ualide, ut draconium. Mansæ autem radices humorum crassitudinem medios criter secant, unde sit, ut ex thorace expuentibus accommodetur, Dracontium uero ad hæc accommodatius.

Artemisiæ binæ probantur, nam sunt, qui tris uelint species. Calefaciunt ambæ in secundo ordine, arefaciuntq; aut in primo largo, aut secundo incipiente, suntq; mediocriter tenuium partium. Quare calculis, qui sunt in renibus, mediocriter operantur, inflammationibusq; fœmorum.

Afaron quidam crocum hortensem uocant. Plinius baccar uocat. Huius radices utiles fere, ut acori, sed magis explicantur, & perinde quod de illo iam dictum, id de hoc intelligatur.

Aspalathus ex dissimiliū partium potentiss constat, acutis, & acerbescētibus, et acutis quidem suis partibus calefacit, austoris autem acerbescit, et perinde arefacit ambabus, ob putredinibus & fluxibus conuenit. Aduersum autē tabidas in ore cicatrices in uino cocta calida exhibet diluta.

Asparagus, seu ut Athenienses asphara ἄσπαρος
gus est, cuius radix petrosa, uel myacin-
thus, ut alij myacinthinus, abstergendi po-
tentiae est, non utiq; palam calefacit, neq; re-
frigerat. Hæc renum, & iecinoris opilatio-
nes dimouet, præsertim ipsius radices, & se-
men, doloribus quoq; dentium succurrit,
quod arefaciat absq; calefaciendo.

Dios. li. 2.
ca. III.

Astaphis nempe uua passa domestica, ἄσαφις
concoquendi & astringendi et distrahendi Pli.lib. 25.
mediocriter uim habet. Eandē habent ra ca. I.
tionē astaphides ad staphylas, hoc est uuas
quā habent ficus aridæ ad recentes, & dul-
ciores ad calidas, quæ austiores, frigidio-
res & adhuc magis acres. Stomachū igit
confirinant austerae, aluum substringunt,
& primi ordinis ubi acres, ubi dulces me-
dio quodā habent modo, resoluentes ma-
nifesto stomachū. neq; aluum citantes. Nā
dulcedinem semper opilatio comitatur, et
mediocris abstersio. Inde exiguae in ore al-
ui obducunt morsiunculas, quæ nanq; ma-
iores uellicatioues, eæ plus opitulantur, mi-
nus id in astaphidibus, quæ pinguissimæ,
corticemq; habent tenuem, minus porro
fictis aridis astaphides subducunt & absters-
gent. Conferunt uero magis stomacho, q;
sic aridi, astaphis nāq; uua passa dici solet.

C iij

Astaphis agria nempe iuua passa agrestis, acutæ ualde potestatis est, quippe quæ pituitam amoueat, & uehementer abstergat. Proin aduersus scabiem confert, potestatiscq; urendi particeps est.

Asphodelus, cuius radix utilis uelut ari, & asari, & draconis, abstergendi & distractandi habet potentiam. Vnde ex uino cocta albo, ueteri, potaq; cū uino calido non aqua diluto, menstrua retenta celerrime citat, crematę uero ipsius tremor, ac cinis calidior, & aridior euadit, ideo medetur alos petijs.

Atractyllis, uel ut quidā, urtica agrestis, alijs androfassmon uocant, arefaciendi mediocriter, & calefaciendi habet potestatem

Atrapoxis & nostris atriplex nomina ta, secundi est ordinis humectantiū, primæ uero refrigerantium. Non est acerbitas particeps, sed aquosa, ut malua, & aluum cit. Sunt etiam hortenses agrestibus humectantiores, & magis refrigerantes, & perinde utiles inflammationibus & phygethlis, cum incipientibus, tum auctis hortenses. In pubescentibus autē, & deflorescentibus agrestes, alijs utiliores, at fructus abstergendi uim habet, unde etiam arquatis opilatis onem amouet hepatis.

Hodie barbari
afrodyllus & σφόδρα
λογ.
Dios. li. 2.
cap. 155.

Ατρακτυλ
λίσ.
Pli. lib. 21.
cap. 16.
Ατράκφαξης
Dios. li. 2.
cap. 18.

Absinthium calidum est in ordine pris
mo, aridum autem in tertio. Succus ipsius
est herba multo calidior, particeps uero
acerbitatis, non obscurę, in primisq; pontis
cum, ideo absterget, & confirmat, & arefas-
cit, ideo etiā in aluo humores biliosos per
inferiorē partem agit, & per urinas exhaus-
rit, magis certe in uena, quicquid est bilio-
sum, purgat per urinas, et ob hoc pituitam
in aluo compræhensam non iuuat, ita etiā
si in thorace ac pulmone fuerit. Nam uis
in ipso acerba ualidior est, quā amarulens-
ta, quod acuminis cuiusdam sit particeps
plus, quā mediocriter, crapulam arcet præ
potum, contra inflationes congruit, et alui
& stomachi doloribus potum cum seselis
uel nardo celtica, curat arquatos, & appeti-
tum acuit, eius aspergo uel decoctio sum-
pta quotidie ad tris cyathos. Aduersum
suffocationes ex fungis succurrit cum ace-
to potum.

Acetum secandi essentiæ est & frigidæ,
cū quadam caliditate, ut frigiditas domi-
netur, partium tenuium est, ad arefaciendū
commodum medicamen, ut tertij sit ordi-
nis iam perfecti, quando ualidum est.

Apium calidum, urinam & menstrua
cit, estq; citra inflationē magis, q; herbæ
semen.

C illj